

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D., ve věci

žalobce: J. Š., nar. X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Martinem Matějkou
sídlem nám. 28. října 1898/9, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Městský úřad Valašské Meziříčí**
sídlem Náměstí 7/5, 757 01 Valašské Meziříčí

za účasti: T. F., nar. X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Bc. Michalem Březovjákem
sídlem Školní 3362/11, 760 01 Zlín

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odstranění stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš a v řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** vydat rozhodnutí v řízení o odstranění stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš, ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- II. Ve zbytku **se** žaloba **zamítá**.

- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 10 812 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce advokáta Mgr. Ing. Martina Matějky, sídlem nám. 28. října 1898/9, 602 00 Brno.
- IV. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- V. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a žaloba

1. Žalobce se žalobou podanou dne 1. 6. 2020 domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš ve lhůtě 14 dnů od právní moci rozsudku a aby uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o odstranění stavby vedeném u žalovaného pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš, a to ve lhůtě 14 dnů od právní moci rozhodnutí v řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný zahájil dne 15. 3. 2019 pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš z moci úřední řízení o odstranění stavby – přístavby k hospodářskému objektu včetně betonového oplocení (dále jen „přístavba a oplocení“). Uvedené řízení bylo přerušeno usnesením žalovaného ze dne 12. 4. 2019 z důvodu, že stavebník T. F. podal u žalovaného žádost o dodatečné povolení přístavby a oplocení. Dne 12. 4. 2019 přerušil žalovaný řízení o dodatečném povolení přístavby a oplocení a současně vyzval stavebníka k doložení rozhodnutí o povolení sjezdu na pozemek parc. č. X v katastrálním území K. pro komerční účely (dále jen „rozhodnutí o povolení sjezdu“), a to ve lhůtě 90 dnů. Žalovaný následně k žádosti stavebníka opakovaně prodloužil lhůtu pro předložení rozhodnutí o povolení sjezdu. Ke dni podání žaloby žalovaný prodloužil lhůtu 4krát, celkem o 330 dnů.
3. Žalobce je účastníkem jak řízení o odstranění stavby, tak řízení o dodatečném stavebním povolení jakožto vlastník sousedního pozemku. Podle žalobce žalovaný opakovaným prodlužováním lhůty pro doplnění žádosti o dodatečné stavební povolení o rozhodnutí o povolení sjezdu porušuje ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Současně upřednostňuje zájem stavebníka na legalizaci nepovolené stavby nad veřejným zájmem na bezpečnosti silničního provozu, protože stavebníkem postavené betonové oplocení představuje nebezpečí pro bezpečný provoz na pozemních komunikacích kolem něj, a to na základě stanoviska Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, ve kterém dotčený správní orgán požaduje neprodlené odstranění postaveného oplocení.
4. Žalobce rovněž brojil proti nečinnosti žalovaného v řízení o odstranění přístavby a oplocení vedeného pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš. Tuto nečinnost spatřuje v tom, že řízení o odstranění stavby je těsně spojeno s řízením o dodatečném stavebním povolení a je ze zákona přerušeno po dobu tohoto řízení. Pokud je však žalovaný nečinný v řízení o dodatečném stavebním povolení, je fakticky nečinný i v řízení o odstranění stavby.

5. Žalobce u Krajského úřadu Zlínského kraje učinil dva návrhy na uplatnění nečinnosti (dne 2. 10. 2019 a 20. 3. 2020) ve shora popsaných řízeních o dodatečném stavebním povolení a o odstranění stavby. Oba návrhy Krajský úřad Zlínského kraje usnesením zamítl.

B. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

6. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 10. 7. 2020 navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný předně popsal průběh řízení, které byly vedeny ohledně přístavby (oplocení bylo dle tvrzení žalobce realizováno stavebníkem bez povolení žalovaného) a následně vylíčil průběh řízení o odstranění přístavby a oplocení a průběh řízení o dodatečném stavebním povolení přístavby a oplocení. K samotné žalobě žalovaný uvedl, že žalobce nesplnil podmínky přípustnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti stanovené v § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť návrhy na učinění opatření proti nečinnosti nebyly vyčerpány bezvýsledně. Dále uvedl, že je mu známo, že stavebník komunikuje s Krajským ředitelstvím Policie ČR Zlínského kraje ohledně rozhodnutí o povolení sjezdu. Obecně jsou dotčené správní orgány zahlceny žádostmi a trpí nedostatkem kvalifikovaného personálu, proto bylo opakované prodlužování lhůty stavebníkovi namísto. Žalovaný rovněž zohlednil situaci vzniklou okolo onemocnění COVID-19. Délka lhůty podle žalovaného odpovídá vážnosti důsledků, které může pro stavebníka mít rozhodnutí o odstranění stavby. V souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů je nutné dát stavebníkovi prostor dojednat s dotčeným orgánem takové řešení, které vyhoví jak zájmům stavebníka, tak zájmům na bezpečnosti silničního provozu. Celková lhůta podle žalovaného nenarušuje rovnost účastníků a neohrožuje účel řízení a je přiměřená okolnostem případu. Podle žalovaného není žalobce aktivně legitimován k ochraně veřejného zájmu spočívajícím na ochraně bezpečnosti silničního provozu.
7. K části žaloby směřující vůči řízení o odstranění stavby žalovaný ve vyjádření ze dne 4. 2. 2021 uvedl, že dne 6. 10. 2020 bylo řízení o dodatečném povolení stavby vedené pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš zastaveno z důvodu nedodání chybějících podkladů stavebníkem. Dne 16. 10. 2020 stavebník podal novou žádost o dodatečné stavební povolení, ve které upustil od realizace dílny pro živnostenské podnikání a tyto prostory mají sloužit jako garáž pro parkování osobních aut. Jelikož ani nová žádost o dodatečné stavební povolení neobsahovala všechny náležitosti, žalovaný usnesením ze dne 9. 11. 2020, č. j. MeUVM 128067/2020 přerušil řízení o tomto dodatečném povolení stavby a stanovil stavebníkovi lhůtu 90 dnů k doplnění celkem 8 podkladů. Usnesením ze dne 10. 2. 2021 tuto lhůtu žalovaný prodloužil o dalších 90 dnů. Podle žalovaného tak původní řízení o dodatečném povolení stavby bylo zastaveno, ale s ohledem na podání další žádosti o dodatečné stavební povolení zůstává i nadále přerušeno řízení o odstranění stavby.
8. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 26. 2. 2021 navrhla žalobu v plném rozsahu zamítnout. Důvodem, pro který stavebník nedoložil rozhodnutí o povolení sjezdu je, že dotčený orgán, tj. Policie ČR, v průběhu řízení měnil své názory. Předně se vyjádřil tak, že se stavbou plotu souhlasí, poté zase že plot je nebezpečný z hlediska provozu na pozemních komunikacích. Tento postup svědčí o tom, že žádost žalobce o povolení sjezdu vyřizovala osoba, u které lze pochybovat o její nepodjatosti. V době podání žádosti o dodatečné povolení stavby (v dubnu 2019) měl stavebník k dispozici veřejnoprávní oprávnění k připojení svých nemovitých věcí na pozemní komunikaci a toto připojení již fakticky existovalo.

C. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu a skutečnosti zjištěné v průběhu soudního řízení

9. Krajský soud z předloženého správního spisu pro účely soudního přezkumu zjistil, že žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 2. 2017, č. j. MěÚVM 07278/2017 umístil a povolil stavebníkovi T. F. stavbu přístavby k hospodářskému objektu. Dne 5. 11. 2018 požádal stavebník T. F. o změnu uvedené stavby před jejím dokončením, přičemž stavebník se změnou začal před jejím povolením. Současně bez oprávnění stavebník postavil betonové oplocení. Usnesením ze dne 15. 3. 2019, č. j. MěÚVM 028983/2019 bylo řízení o změně stavby před jejím dokončením zastaveno. Téhož dne žalovaný písemností ze dne 15. 3. 2019, č. j. MěÚVM 029013/2019 oznámil účastníkům zahájení řízení o odstranění staveb – přístavba a oplocení (vedené pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš). Uvedená písemnost byla stavebníkovi doručena dne 21. 3. 2019. Dne 8. 4. 2019 podal stavebník T. F. žalovanému žádost o dodatečné povolení přístavby a oplocení (vedená pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš). Následně žalovaný usnesením ze dne 12. 4. 2019, č. j. MěÚVM 042933/2019 přerušil řízení o odstranění přístavby a oplocení. Usnesením ze dne 12. 4. 2019, č. j. MěÚVM 042906/2019 vyzval žalovaný stavebníka k doložení rozhodnutí o povolení sjezdu a stanovil mu k tomu lhůtu 90 dnů od doručení usnesení (doručeno dne 10. 4. 2019), současně žalovaný řízení o dodatečném povolení přístavby a oplocení přerušil. Dne 10. 7. 2019 podal stavebník žádost o prodloužení lhůty k doplnění rozhodnutí o povolení sjezdu o 60 dnů. Žalovaný žádosti vyhověl a lhůtu prodloužil o 60 dnů. Dne 4. 9. 2019 požádal stavebník o další prodloužení lhůty o 90 dnů, čemuž žalovaný vyhověl. Následně požádal stavebník o prodloužení lhůty o 90 dnů, žalovaný opět vyhověl. Další žádost o prodloužení lhůty podal stavebník dne 2. 3. 2020, a to o dalších 90 dnů. I této žádosti žalovaný vyhověl. Poslední žádost o prodloužení podal stavebník dne 27. 5. 2020 o 90 dnů. Žalovaný žádosti vyhověl.
10. Při ústním jednání dne 16. 3. 2021 provedl soud jako důkaz usnesení žalovaného ze dne 6. 10. 2020, č. j. MeUVM 110272/2020, ze kterého soud zjistil, že stavebník podal dne 19. 8. 2020 další žádost o prodloužení lhůty k doplnění rozhodnutí o povolení sjezdu, avšak žalovaný této žádosti nevyhověl. Jelikož ve stanovené lhůtě stavebník rozhodnutí o povolení sjezdu nedoložil, žalovaný zastavil řízení o dodatečném povolení stavby vedené pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš. Z žádosti označené jako „*Žádost o stavební povolení – dodatečně*“ zaevidované žalovaným pod č. j. MeUVM 117812/2020, usnesení žalovaného ze dne 9. 11. 2020, č. j. MeUVM 128067/2020, sp. zn. SŘ/117812/2020/Bš, žádosti stavebníka ze dne 8. 2. 2021 a usnesení žalovaného ze dne 10. 2. 2021, č. j. MeUVM 016647/2021 soud zjistil, že stavebník podal u žalovaného dne 16. 10. 2020 žádost o dodatečné povolení stavby „*Přístavba hospodářského objektu k domu č. p. X*“. Řízení o této žádosti vede žalovaný pod sp. zn. SŘ/117812/2020/Bš a dne 9. 11. 2020 jej přerušil a současně stanovil stavebníkovi lhůtu o délce 90 dnů k doplnění jeho žádosti o celkem 8 podkladů. Dne 8. 2. 2021 stavebník požádal o prodloužení této lhůty o 90 dnů, přičemž žalovaný této žádosti dne 10. 2. 2021 vyhověl a prodloužil lhůtu k doplnění podkladů o 90 dnů.

D. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal postup žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

K návrhu žalobce na změnu žaloby

12. Předně se soud vypořádá s návrhem žalobce na změnu podané žaloby. Žalobce podáním ze dne 1. 3. 2021 navrhl změnu žaloby tak, že by podle nového návrhu měl soud uložit žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti o dodatečné stavební povolení vedené pod sp. zn. SŘ/117812/2020/Bš, tedy v pořadí druhé žádosti o dodatečné stavební povolení namísto původního řízení o dodatečném povolení stavby vedeného pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš, které bylo dne 6. 10. 2020 zastaveno.
13. Podle § 64 s.ř.s. platí, že *„nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu“*. Z ustanovení § 95 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) vyplývá, že žalobce může se souhlasem soudu změnit žalobu. Tuto změnu soud nepřipustí, jestliže by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu. V takovém případě pokračuje soud v řízení o původním návrhu po právní moci usnesení.
14. Soud návrhu žalobce nevyhověl. Předně je nutné uvést, že veškerá tvrzení žalobce učiněná v žalobě se vztahují k tvrzené nečinnosti žalovaného v řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš a v řízení o odstranění stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš. Žalobce podrobně popisuje průběh řízení a vyjadřuje se k nepřiměřenému prodlužování lhůty k doplnění toliko rozhodnutí o povolení sjezdu. Jeho tvrzení se tedy vztahují výhradně k uvedeným řízením a není možné je využít jako podklad pro posouzení nečinnosti v řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/117812/2020/Bš. V posledně uvedeném řízení totiž bylo řízení přerušeno sice ze stejného důvodu (doložení chybějících podkladů), avšak skutkově se jedná o odlišnou věc (stavebník měl doložit celkem 8 podkladů, mezi kterými není ani není rozhodnutí o povolení sjezdu, které měl doložit v řízení vedeném pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš, nadto mělo dojít ke změně využití stavby). Tato skutečnost pak má vliv na posouzení zákonnosti přerušení řízení a určení přiměřenosti délky stanovené lhůty k doplnění podkladů.
15. Dalším důvodem, pro který soud návrhu nevyhověl je, že v řízení dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/117812/2020/Bš nevyužil žalobce prostředků ochrany proti nečinnosti. Žalobce tak nesplnil podmínky procesní legitimace k podání nečinností žaloby týkající se uvedeného řízení a jeho žaloba by byla proto nepřípustná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59) a po připuštění změny by ji soud musel bez dalšího odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.
16. Závěrem k návrhu žalobce soud uvádí, že se jedná o jinou situaci než v žalobcem odkazovaném rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2020, č. j. 14 A 41/2020-111. V tomto rozsudku šlo o to, že správní orgán vydával v řádech dnů v zásadě obsahově stejná opatření obecné povahy, která vždy formálně zrušila dřívější, a soud dospěl k závěru, že je nutné připustit změnu žaloby, aby se tímto jednáním správní orgán nevyhnul soudnímu přezkumu a žalobce nebyl odepřen přístup k soudu. V nyní projednávané věci se ze skutkové stránky jedná zcela o odlišnou situaci.

K posouzení nečinnosti žalovaného

17. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. platí, že *„ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností“*

správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek“.

18. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona platí, že „*stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena“.*
19. Z odst. 2 téhož ustanovení vyplývá, že „*stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení“.*
20. Žalobce brojil proti nečinnosti žalovaného v řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš a v řízení o odstranění stavby vedeném u žalovaného pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš. Nečinnost žalovaného spatřoval v tom, že žalovaný nezákonně prodlužoval stavebníkovi lhůtu pro doplnění jeho žádosti.
21. Předně krajský soud poukazuje na to, že v řízení o nečinnostní žalobě rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí. Účel této zásady koresponduje s účelem nečinnostní žaloby. Tím je odstranění trvající nečinnosti a s tím spojená ochrana veřejných subjektivních práv. Nečinnostní žaloba naopak neslouží k tomu, aby se žalobce domáhal akademického výroku o tom, že nečinnost tu případně v minulosti byla, ale v době rozhodování soudu již netrvá. Taková žaloba musí být zamítnuta (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46).
22. Žalobou na ochranu proti nečinnosti se lze domáhat ve vztahu k rozhodnutí jeho vydání, nikoliv již doručení. Vydáním rozhodnutí se podle § 71 odst. 2 správního řádu rozumí mj. předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení. Proto i když není vydané rozhodnutí dosud pravomocné, avšak bylo prokazatelně vydáno, nemůže být nečinnostní žaloba úspěšná.
23. Jak vyplývá ze zjištěného skutkového stavu, ke dni rozhodnutí soudu bylo řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš zastaveno usnesením žalovaného č. j. MeUVM 110272/2020, které bylo vydáno dne 7. 10. 2020 (avšak datováno dne 6. 10. 2020) a dne 19. 10. 2020 bylo doručeno stavebníkovi. Dne 4. 11. 2020 nabylo právní moci. Na tomto místě soud připomíná, že uvedené usnesení bylo žalovaným zcela správně doručeno výhradně jen stavebníkovi podle § 111 odst. 3 věta druhá stavebního zákona. Jelikož žalovaný v uvedeném řízení vydal rozhodnutí, nemůže

být ke dni rozhodnutí zdejšího soudu nečinný. Pokud by žalobce na uvedené reagoval zpětvzetím žaloby v této části, vzniklo by mu právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s. Jelikož žalobce na tento stav zpětvzetím žaloby nereagoval, nezbylo než žalobu týkající se řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš zamítnout.

24. K řízení o odstranění stavby vedeném u žalovaného pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš soud uvádí, že uvedené řízení bylo zahájeno dne 15. 3. 2019 a následně bylo přerušeno usnesením žalovaného dne 12. 4. 2019 z důvodu, že stavebník podal dne 8. 4. 2019 žádost o dodatečné povolení stavby. Žalovaný neměl jinou možnost než řízení o odstranění stavby přerušit podle § 129 odst. 2 věta čtvrtá stavebního zákona. Jak totiž vyplývá ze spisového materiálu, stavebník svou žádost o dodatečné povolení stavby podal v zákonné 30-ti denní lhůtě pro podání této žádosti (ta uplynula dne 20. 5. 2019). V tomto směru postupoval žalovaný zcela v souladu s § 129 odst. 2 stavebního zákona.
25. Jak správně uvedl žalobce, řízení o dodatečném povolení stavby a odstranění stavby jsou vzájemně provázaná. V řízení o odstranění stavby totiž může stavební úřad pokračovat až poté, co bude pravomocně ukončeno řízení o dodatečném povolení stavby. Výsledek tohoto řízení totiž předurčuje, jakým směrem se bude ubírat odstraňovací řízení. Pokud z řízení o dodatečném povolení stavby vyplýne, že stavebník je oprávněn stavbu provést, bude řízení o odstranění stavby zastaveno podle § 129 odst. 3 stavebního zákona. V opačném případě (lhostejno zda bude žádost o dodatečné povolení stavby zamítnuta nebo bude řízení zastaveno) stavební úřad pokračuje v řízení o odstranění stavby.
26. V nyní projednávané věci bylo řízení o dodatečném povolení stavby vedené pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš zastaveno unesením ze dne 6. 10. 2020, č. j. MeUVM 110272/2020, které nabylo právní moci dne 4. 11. 2020. Podle názoru soudu je zcela zásadní otázka, zda žádost učiněnou dne 16. 10. 2020 lze považovat za žádost o dodatečné povolení stavby ve smyslu § 129 odst. 2 stavebního zákona, která by měla za následek přerušeni (resp. způsobila by pokračování přerušeni) řízení o odstranění stavby vedené pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš.
27. Z ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona vyplývá, že stavebník může podat žádost o dodatečné stavební povolení jen ve lhůtě 30 dnů od doručení oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby. Tato lhůta byla do uvedeného ustanovení vložena novelou provedenou zákonem č. 350/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013. Do účinnosti této novely nebyla lhůta pro podání žádosti o dodatečné stavební povolení stanovena a stavebník tak mohl o dodatečné povolení stavby požádat i po nepravomocném rozhodnutí o odstranění stavby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 6 As 230/2015-34, body 16 a 17). Jak vyplývá ze současného znění uvedeného ustanovení, pouze žádost o dodatečné povolení stavby učiněná ve stanovené lhůtě má vliv na běh řízení o odstranění stavby. Pokud je žádost učiněná později, nemůže stavební úřad přerušit řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 2 stavebního zákona (shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 6 As 230/2015-34, bod 15 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2020, č. j. 10 As 407/2019-41, body 22 a 23).
28. Za této situace měl žalovaný po právní moci usnesení ze dne 6. 10. 2020, č. j. MeUVM 110272/2020 pokračovat v řízení o odstranění stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš bez ohledu na to, že stavebník podal dne 16. 10. 2020 další žádost o dodatečné povolení stavby. Tato žádost totiž nemá podle § 129 odst. 2 stavebního

zákonu žádný vliv na řízení o odstranění stavby, neboť byla učiněna až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žádosti o dodatečné povolení stavby.

29. Jelikož žalovaný ke dni rozhodnutí soudu, tj. po uplynutí více než 4 měsíců od pravomocného ukončení řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/041216/2019/Bš nepokračoval v řízení, nevydal rozhodnutí ve věci, a neučinil ve věci ani jiný úkon, je v řízení o odstranění stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš nečinný. Z tohoto důvodu soud žalobě v části směřující vůči nečinnosti žalovaného v řízení o odstranění stavby vedeném pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš vyhověl a uložil žalovanému povinnost, aby v tomto řízení vydal rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Při stanovení této lhůty soud přihlédl k tomu, že stavební zákon pro řízení o odstranění stavby nestanoví žádnou lhůtu, proto vycházel z obecné lhůty 30 dnů upravené v § 71 odst. 3 správního řádu.

E. Závěr a náhrada nákladů řízení

30. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná toliko v části týkající se řízení o odstranění stavby vedeného pod sp. zn. SŘ/110723/2018/Bš. Ve zbylém rozsahu soud žalobu zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce v podané žalobě brojil proti 2 nečinnostem žalovaného, tedy spojil 2 nároky, které mohly být žalovány samostatně. Za této situace je nutné posoudit z hlediska práva na náhradu nákladů řízení procesní úspěch účastníků zvláště ke každému z uplatněných nároků (shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 2 Afs 44/2015-23, bod 11, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 Afs 237/2019-29, bod 20). Prakticky to znamená, že ve vztahu ke každému nároku „je třeba na základě principu úspěchu určit dílčí náhradu nákladů řízení tím, že se náklady řízení vzniklé účastníkovi, jenž má podle tohoto principu právo na dílčí náhradu nákladů řízení, rozdělí na části připadající na jednotlivé věci. Náhrada nákladů řízení se pak stanoví jako součet dílčích náhrad nákladů řízení“ (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T., a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 489).
32. Ve vztahu k řízení o nečinnosti žalovaného v řízení odstranění stavby byl žalobce úspěšný, a proto mu náleží náhrada nákladů řízení. Náklady řízení žalobce spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu týkající se nečinnosti v odstraňovacím řízení ve výši 2 000 Kč. Náklady žalobce dále spočívají ve 3 úkonech právní služby zástupce žalobce v podobě přípravy a převzetí zastoupení, podání žaloby a účasti na jednání soudu dne 16. 3. 2021 (náhrada za návrh na změnu žaloby není soudem považována za účelně vynaložený náklad). Odměna za jeden úkon právní služby činí podle § 12 odst. 3 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) 5 100 Kč, celkem tedy 15 300 Kč. K tomu žalobci náleží za každý úkon právní služby paušální náhrada hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 900 Kč. Dále žalobci náleží podle § 1 a § 4 vyhlášky č. 589/2020 Sb. náhrada za cestu z Brna do Olomouce a zpět (celkem 182 km) spočívající v jízdě vozidlem právního zástupce žalobce o kombinované spotřebě 4,5 l/100 km při náhradě 4,4 Kč/km, tedy základní náhrada ve výši 800 Kč a náhrada za spotřebované pohonné hmoty při sazbě 27,2 Kč/litr motorové nafty ve výši 223 Kč. Dále žalobci náleží náhrada za promeškaný čas podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu za 4

půlhodiny při sazbě 100 Kč/půlhodina, tj. 400 Kč. Soud nicméně zohlednil, že žalobce měl toliko částečný úspěch ve věci, a proto náhradu nákladů snížil na polovinu (s výjimkou soudního poplatku). Celkové náklady žalobce činí 10 812 Kč.

33. Ve vztahu k řízení o nečinnosti žalovaného v řízení dodatečném povolení stavby byl zcela úspěšný žalovaný, kterému však nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2015 č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).
34. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud sice podle druhé věty uvedeného ustanovení může osobě zúčastněné na řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele přiznat zúčastněné osobě na její návrh také náhradu dalších nákladů řízení, avšak takové okolnosti v dané věci neshledal. Jako důvody hodné zvláštního zřetele lze považovat takové okolnosti, které by způsobily, že by bylo krajně nespravedlivé, aby si osoba zúčastněná na řízení nesla své náklady sama. Skutečnost, že se snad měl žalobce s osobou zúčastněnou na řízení dohodnout na tom, že vezme svou žalobu zpět, když osoba zúčastněná na řízení upraví svou žádost o dodatečné povolení stavby, takovou okolnost nepředstavuje. Soud zohlednil, že žalovaný byl dlouhou dobu nečinný a žalobce tak důvodně hájil svá práva podanou žalobou. Koneckonců řízení o dodatečném povolení stavby a odstraňovací řízení byla vyvolána tím, že osoba zúčastněná na řízení stavěla v rozporu s vydaným povolením, resp. bez něj.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být **zastoupen advokátem**; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 16. března 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu